

**MASOVNA -
ZAVOD NEINSTITUCIONALNE KULTURE**

29+30. številka glasila

MASINFO

**Dogajanje na Mostovni
in
ostale reči**

Na Mostovni

Prvi Masinfo v letošnjem letu malo zamuja, v zameno naj bi vsaj po nazivu to bila dvojna številka. Dogajanje na Mostovni nas je tako povleklo vase, da za nekatere stvari enostavno nismo našli časa. Program je začel brez milosti, sprva s koncertnimi in DJ večeri, tem se pridružujejo filmske projekcije in predavanja, za navrh dodajmo še pustna rajanja. Mogoče je celo manjkalo neke vrste uvajalno obdobje, da bi Goričani in okoličani počasi bolj množično začeli dojemati, da je Mostovna postala resnična. Čeprav je tudi res, da nas večina poti pri urejanju prostorov še čaka in da marsikomu sedanje stanje ni čisto povšeči. Zvesti obiskovalci so gotovo opazili spremembe in novosti, nanje pa bo treba biti pripravljen tudi v prihodnje. Mostovna je prostor v stalnem gibanju, spreminjanju in razvoju, kar vam lahko potrdijo vsi, ki zadnje tedne porabijo ves svoj prosti čas za to, da prostor deluje in prireditve gladko tečejo in se obiskovalci prijetno počutijo.

Delo vseh, ki se v okviru zavoda Masovna ali drugače trudijo na Mostovni, tudi širše ni ostalo neopaženo. V izboru severnoprimeških elektronskih in tiskanih medijev za osebnost leta 2002 na tretjem mestu najdemo zaslužnega sodelavca Marka Rusjana, sicer direktorja zavoda, mesto za njim pa vse bolj popularnega voditelja radia Mostovna Tadeja Dopliharja. Zanosni občutki ob začetku še kar trajajo in temu primerne so tudi napovedi dogodkov v naslednjih tednih. V turobnem predvojnem vzdušju poskušamo s pozitivnim nabojem izboljšati stanje vsaj na svojem, četudi neznatnem delu planeta. Prikrto, s svetovljanskim brisanjem razlik med gosti od Avstralije do Amerike, in hkratnim glajenjem domačih razprtij, ali bolj direktno s predavanji in akcijami. S plesom za mir ali z ugovarjanjem proti vojni. Svet začnimo spreminjati pri sebi.

Naj se na koncu vrnem k Masinfu. Njegova oblika in vsebina se bosta po treh letih in pol izhajanja nekoliko spremenili, pri čemer bo "info" dobil večjo težo, vsaj kar se tiče Mostovne. Obvestila in najave od drugod so že tokrat zelo okleščene. Za ostale prispevke s kulturno-družbenega področja bomo poiskali drugačen, upajmo, da enako primeren okvir. Akcija traja.

Simon Markič

Osebnosti

Wiseguy

Mini Noise Fest

Masinfo - glasilo Zavoda Masovna
Vpis v Evidenco javnih glasil št. 1718
Glavni in odgovorni urednik: Marko Rusjan
Tehnično urejanje: Simon Markič

Prispevke v tej številki so pripravili Janez Golič, Neža Kodrič, Janez Kožar, Marko Rusjan, Varja Velikonja in David Verlič, s kopico ghost (shit) writerjev
Naslovnica: Darko Humar
Fotografije z Mostovne: David

Izid glasila omogoča MO Nova Gorica
Tisk: Tiskarna ZIP Solkan, naklada: 2.000 izvodov
Nova Gorica, marec 2003

Prispevke, obvestila in komentarje za naslednjo številko pošljite na elektronski naslov zavod@masovna.org ali na Zavod Masovna, p.p.1, 5000 Nova Gorica, ter na tel. št. 05 330 0912 ali 040 631-073.

Masinfo na internetu: <http://www.masovna.org/masinfo>. Radio Mostovna oddaja vsak petek od 20-21h na valovih radia Robin.

Kill the poor!

»Boljša je dobra vojna kot slab mir.« Kolega s faksa je citiral Henryja Kissingerja. V tistem trenutku se mi je samo delno obrnil želodec. Ne toliko zaradi same izjave, ki se mi je zdela bedasta, ampak ob omembi avtorja, bivšega ameriškega sekretarja za zunanje zadeve v času Vietnama in vojaškega udara v Čilu. Takrat je vojna v Bosni pojenjala in slabi mir se je zdel dobrodošel. Kolega nisem jemal resno. (Sedaj ga očitno nekateri jemljejo veliko resneje, saj mu njegove splošno empiricistične eseje o aktualnih vprašanjih objavljajo tudi v Delovi Sobotni prilogi.). Slogan pa zadnje čase zopet postaja krilatica zagovornikov vojne v Perzijskem zalivu. Zopet sem ga lahko nekje prebral. In se zmrazil.

Borbe so seveda potrebne. Včasih tudi nasilne. Kajti prav pomanjkanje borbenosti in apatija sta pripeljali do vojnega stanja. Najmočnejšo državo na svetu so prevzele elite, ki se ne ozirajo več na šminko v mednarodnih odnosih. Pod vladavino Billa Clintona so lahko ZDA zbombardirale tovarno zdravil v Sudanu, pa so kljub temu poskrbele za dober PR. Maske so padle. Namesto krinke širjenja človekovih pravic imamo sedaj opravka z obrambnimi oziroma preventivnimi vojnami za obrambo »zahodnjaških vrednot«. In za neodtujljivo pravico do poceni strateških surovin kot je nafta. Trda roka je sicer lažje prepoznavna v svojih namerah, ker je bolj groba in nespretna. S svojo domnevno preprostostjo in kmečko logiko pa lahko proda tudi spretno manipulacijo in zavajanje javnosti za resnico. Kajti za tepca se predpostavlja, da ne zna lagat. Na koncu koncev pa izpade tepci le tisti, ki domneva, da so tepci v Beli hiši. Kot da ne zna vsak poskrbet za svoje interese in jih tudi uveljaviti s politično, ekonomsko in vojaško močjo, ki mu je na razpolago. Seveda ne gre samo za nafto, kajti stroški vojne so ogromni, večji od kratkoročnih dobičkov. Določenim vladajočim strukturam sicer zaradi povezanosti z naftno industrijo lahko vojna omogoči dobiček, celotnemu ameriškemu gospodarstvu pa morda tudi ne. Gre bolj za uveljavljanje edine supersile in poskus z vojaško hegemonijo povrniti si tudi ekonomsko in denarno (»dolar kot svetovna valuta«) hegemonijo.

Grzeča vojna sovпада z vključevanjem Republike Slovenije v zvezo Nato. Enačjenje zveze Nato z ZDA je povsem razširjeno. In kljub formalnim ugovorom k tem enačenjem je treba priznati, da NATO lahko obstaja kot učinkovita organizacija le, če služi interesom ZDA. V kolikor pride do konflikta med najmočnejšimi državami Evropske unije in ZDA, je sam obstoj zveze vprašljiv. Resnost konflikta je tista, ki določa zavezanstvo. Ne zavezanost vrednotam in podobnim propagandnim flancam, ampak golim strateškim in ekonomskim interesom vladajočih elit posameznih držav. Tako kot med delovnimi ljudstvi vseh dežel niso presežene mednarodne razlike, tudi med elitami obstajajo nasprotni interesi, ki jih ločujejo. Globalizacija omogoča neomejene načine povezovanja kapitala, ampak nasprotne tendence med kapitalisti ostajajo. Ker je t.i. prosti trg le organiziran volčji boj enega proti drugemu in ne utopičen pošten boj med konkurenti. Usoda pakta NATO je torej tudi odvisna od objektivnih okoliščin. Odvisna je pa tudi od subjektivnih okoliščin, ki jih predstavljajo potenciali mobilizacije proletariata, multitudine, ljudskih množic ali kakorkoli že poimenujemo kolektivnost navadnega človeka. Nasprotovanje vojaški zvezi NATO narašča. Legitimnost ji zbija tudi odsotnost verodostojnega sovražnika, ki naj bi ogrožal prevlado liberalne demokracije. Poraz Sovjetske zveze je postavil NATO pred vprašanje lastnega obstoja. Iskanje nevidnih sovražnikov v obliki vseprisotnih teroristov, ki ne poznajo nobenih racionalnih pravil vojskovanja (kar sicer ni res, ampak tako se velikokrat prikazuje v množičnih medijih). Ker je

pravi sovražnik liberalni demokraciji sama liberalna demokracija s svojim poveličevanjem tržnega gospodarstva, ustvarjanjem koncentracije ekonomske moči v posameznih točkah, ki jim ideje demokracije kot soodločanja ljudi niso blizu. Zaključek je jasen. Če si proti vojni v Iraku, si proti NATU. Če si za NATO, si za vojno v Iraku. NATO ni debatni klub, NATO je organizacija za napadalne vojne, kajti vojne niso obrambne, kot nas želijo prepričati nekateri. Marko Rusjan

Stripburger - Vojno izdanje

Vabilo k sodelovanju

Po izdaji tematskih številki proti nacizmu, o človekovih pravicah, ekologiji, hendikepiranosti, spolnosti in norosti se tokrat Stripburger odpravlja na najgrozovitejše tematsko polje doslej: vojno.

Stripburger - vojno izdanje želi izpostaviti fenomen vojne in vseh njenih posledic skozi medij stripa. Od avtorjev želimo, da v svojih stripih razkrijejo, izpostavijo, obdelajo in problematizirajo absurdnost vojne, razloge vojn, vojno nasilje, vojno dobičkarstvo, vojne zločine, vojno proti terorizmu/državno nasilje, NATO, imperializem, okupacijo, nacionalistično hujskaštvo, genocid, vpoklic in vse drugo, kar je na kakršenkoli način povezano z vojno. Ne bojte se izpostaviti doslej prezrtih dimenzij vojne!

Obdelava dejanskih vojn, dejanskih napadov, okupacij, zločinov itd, sedanjih ali prihodnjih, ni nujna, je pa dobrodošla. Pri tem pa seveda pričakujemo, da bodo avtorji presegli običajno stereotipne in rasistične dnevno-politične diskurze o posameznih vojnih spopadih in vojni nasploh ter zasedli načelnejšo pozicijo do danega problema. Originalni slog in obdelava teme sta nujna! Kljub grozovitosti tematike so še posebej dobrodošli stripi z veliko humora in ironije.

Za velik del zahodnega sveta se je grozovitost in tragičnost vojne raztopila v apatiji vsakdanjega medijskega konzumiranja podob. Stripburgerjev namen je ravno obraten. Cilj Stripburgerjevega Vojnega izdanja je razviti politične in aktivistične potenciale avtorskega stripa in svetu razcepljenem na bogate in revne ter polnem nasilja in vojn prispevati k uveljavitvi razumnosti in miru.

Rok za oddajo stripov je 15. april! Za tehnične specifikacije in ostala vprašanja se obrnite na Strip Core.

Poleg stripa naj avtorji pošljejo poln naslov, elektronski naslov, naslov internetne strani (če jo imajo) in kratko avtobiografijo (največ 100 besed). Najboljši stripi bodo objavljeni v zborniku. Izbor stripov, ki bodo natisnjeni, bodo opravili člani uredništva Stripburgerja in člani Mirovnega inštituta Ljubljana. Avtorji sedmih izbranih del bodo prejeli nagrado 100 eurov.

Strip Core c/o Forum Ljubljana, Metelkova 6/I, SI - 1000 Ljubljana, Slovenija tel.: +386 1 2319662, fax: +386 1 4338074 <http://www.ljudmila.org/stripcore>, burger@kud-fp.si

Aktivna ekipa Radia Mostovna

Septembra 2002 se je na radiu Robin začela nova sezona oddaj Radio Mostovna. Oddaje so na sporedu vsak petek ob 20. uri in trajajo eno uro. Voditeljsko mesto sta na začetku sezone prevzela Marko Rusjan in David Verlič. Čez čas se je ekipi pridružil še Tadej Doplihar, pred kratkim pa se je z mikrofonom soočil Miha Kosovel. Za urednikovanje oddaje skrbi David Verlič, za tehnično plat je zadolžen Filip Weiser, Marko Rusjan pa sedaj ureja prispevke o punk glasbi in predstavlja punk skupine.

Schema oddaje ni fiksna, voditelji se trudijo, da bi javnosti predstavili tudi tiste glasbene izvajalce in zvrsti, ki jih drugače težko slišimo na domačih radijskih valovih. Glavni cilj oddaje je obveščanje o dogajanju na Mostovni in razprava o splošnem mladinskem in kulturnem dogajanju na našem koncu. Mostovna je februarja začela z dejavnostmi in s tem omogočila radijski ekipi, da se poglobi v spoznavanje in predstavljanje glasbenikov in umetnikov, ki se na Mostovni predstavljajo v živo.

Seveda pa se ekipa zaveda, da ni vse samo v alternativni, kajti Nova Gorica je specifično mesto. Domača publika lahko izbira med jazz, funk alter-rock ali d'n'b koncerti, medtem pa skorajda nima na razpolago komercialnih dogodkov. Zato tudi glasbeni izbor ni prepuščen naključju in poleg alternativnih komadov občasno vrtijo tudi hite, ki se konceptualno vključujejo v shemo oddaje.

Poleg glasbe zaznamujejo Radio Mostovna tudi glasbeni gostje. Tukaj pa se ekipa ne omejuje na glasbenike, temveč poskuša vključiti različne osebe iz našega mladinsko-kulturnega in tudi političnega okolja. V zadnjih mesecih so gostili tudi novogoriškega župana Mirka Brulca, plesalca Mira Perata, pesnico Marjano Remiaš, urednico Radia KGS in pobudnico koledarja z akti Dorotejo Praznik ter ostale akterje z različnih kulturnih, družbenih in tudi znanstvenih področij.

Seveda pa želijo z oddajo tudi osveščati javnost glede aktualnih tem. Tako so v oddajah že poročali o škodljivosti kajenja, načeli razpravo o lovu, se spopadli z vstopom v Nato... Skratka, ekipa želi nuditi celosten pogled mladih do različnih aspektov našega življenja, ne le glasbe.

Voditelj Tadej Doplihar: »Preden sem začel delati pri oddaji, nisem mislil, da je oddaja tako sproščena in tako širokega pogleda. To je bilo tudi moje prvo soočenje z radijskim voditeljstvom. Sprva sem želel promovirati le ska glasbo, kasneje pa sem se tudi sam spopadel z intervjuji in komentiranjem aktualnega dogajanja na našem koncu. To je bil zame izziv. Odkar sem na radiu, sem spoznal veliko zanimivih oseb. V oddaji poleg pogovorov, pripravljam napovednik glasbenih dogodkov. Rad bi, da bi bilo v oddaji več kontaktov s publiko in da bi trajala dve uri! Z Miho in Davidom smo začeli pripravljati tudi nove 'jingle'. Le-ti temeljijo na humorističnih idejah in stremijo k temu, da so všečni in pestri. Naše delo se ne konča v studiu. Redno sledim glasbenemu dogajanju, sploh pa sedaj, ko bo imela Mostovna redne koncerte.«

Urednik in voditelj David Verlič: »Vesel sem, da se mladi zanimajo za oddajo, ne samo na ta način, da jo poslušajo, temveč da tudi sami soustvarjajo program. Ne želimo biti samo 'režimska' oddaja in poleg nastopajočih na Mostovni gostimo tudi druge kulturnike in ostale osebe. Radio je pomemben člen pri spoznavanju takšnih in drugačnih glasbenih zvrsti in nam dopušča voditeljsko kreativnost. Rad bi se zahvalil Radiu Robin, ki nam je omogočil, da javnosti predstavimo mladinsko dogajanje na Mostovni, saj se s tem širi tudi splošna glasbena kultura!«

N.G., foto: arhiv Radia Mostovna

Tadej a.k.a. Suhi

Miha in David

Marko

Ob koncertu Korai Orom na Mostovni

Letošnja koncertna sezona na Mostovni se ni začela obetavno. Nadvse številna madžarska zasedba Korai Orom je pritegnila le nekaj desetnih obiskovalcev. Pogled na napol prazno dvorano je vzpodbudil nekatera razmišljanja, taka, ki še nanašajo na konkretno situacijo v klubu, in druga, širša, ki se tičejo pokrivanja nekoliko drugačne glasbe v slovenskem medijskem prostoru, če ne kar kulturne politike pri nas.

Dejstvo je, da zadnja leta v Sloveniji drastično upada obisk koncertov avtorske, samosvoje, rockovske glasbe izpod okrilja neodvisnih založb in promotorjev. Za to obstaja več medsebojno odvisnih razlogov. Glasbena produkcija nasploh je v zadnjih letih doživela nesluten razmah, pristopna tehnologija snemanja, produciranja in končno izdelovanja CD plošč je omogoča praktično vsakomur, da postane lastnik lastnega albuma. Skratka, glasbe je več, kot jo je še tak entuziast sposoben prebaviti. To, kar se ponuja kot izvrstna predloga odprte kreativnosti, se zlahka sprevrže v boj za obstanek. Naenkrat so na preizkušnji tudi vrednostne sodbe in pomaga le še agresivna promocija, osnovana na vsiljenih vrednostih, najmanjšo posebnost se napihne v kvaliteto, zaradi katere naj bi določenega izvajalca razpoznali in ob frekventnem pojavljanju tudi vzljubili. Obenem so se razširili žanrski okviri in le malokateri izvajalec nam še lahko ponudi nekaj zares izvirnega znotraj trdnega okvira določenega žanra, ali, glasbeni izdelki so postali tipični produkti post-industrijske dobe. Posledično se zmanjšuje prostor, v katerem bi se lahko predstavili izvajalci, ki delujejo izven prevladujočega toka. Pravzaprav se zmanjšuje kar celoten medijski prostor, namenjen popularni kulturi. Še pred desetletjem je bilo moč prebrati utemeljene kritike glasbenih izdelkov in dogodkov v številnih slovenskih revijah in glasilih, danes se ta prostor krči na račun tistih izvajalcev, ki zasedajo vrhove lestvic popularnih. Podobno je na televiziji, dve oddaji na nacionalnem programu le parcialno ponujata vpogled v ustvarjalno sfero rocka oz. neselektivno ponujata vse v enem košu. Položaj na nacionalnem radiu je enako zaskrbljujoč, vsebine so razporejene stihijno, največkrat po preteklih zaslugah medijskih veličin...

Ob vsem tem del 'krivde' nosijo tisti organizatorji, ki so v položaju, da koncerte bolj ali manj znanih izvajalcev zmorejo organizirati s pomočjo dotacij, sponzorjev in drugih virov. Posebej poleti se vrstijo zastojni koncerti, kar je seveda pozitivno, saj se mnogokrat na ta način lahko predstavijo manj znane skupine, ki verjetno z vstopnino ne bi mogle računati na zgleden obisk. Vendar, medalja ima še drugo plat – čim se obiskovalci navadijo na zastojne koncerte, jim bo težko iz žepa potegniti nekaj 100 tolarjev za koncert neznane skupine. Še na slabo kupno moč se ne moremo izgovoriti, kajti kako potem na primer v Zagrebu vedno pride na koncert nekaj sto ljudi, medtem ko jih v Sloveniji koncert isti skupine obišče le nekaj deset...

Vendar, navkljub slabim perspektivam se spleča vztrajati. Tudi Mostavna potrebuje svoj čas, da se obiskovalci navadijo nanjo. Zastojni koncert Ramba Amadeus je bil dobra reklama, mnogi so tedaj izvedeli, kje Mostovna sploh je. In lahko ugotovili, da gre za enega boljših klubskih prostorov v Sloveniji, z odlično lokacijo, ravno prav oddaljeno od središča, da dogajanje ne moti okoliških prebivalcev, in ravno dovolj blizu, da se je možno do kluba tudi sprehoditi. Da ne govorim o bližini železniške postaje...

Če se vrnem k nastopu Korai Orom, bi le-ta ob strožjih merilih zaslužil komaj pozitivno oceno. Skupina se v veliki meri naslonja na vzorce t.i. progresivnega in psihadeličnega rocka iz prve polovice sedemdesetih let, v udarnejših trenutkih celo na hard-rock, brez omembe vrednega presežka. Ta vtis so le še poudarili s

svojim samozadostnim obnašanjem na odru in video projekcijami na steno nasproti odra, ki so bila prevečkrat le sama sebi namen. Pa vendarle, glede na to, da črpajo iz virov, ki so bili starejši od večine obiskovalcev koncerta, in da tovrstna godba v naših logih ni pretirano zastopana (tako skozi ustvarjanje domačih skupin niti preko nastopov tujih zasedb), je taka ponudba vsekakor dobrodošla. Ponuja uvid v določen segment iz zgodovine popularne glasbe, ki je ob svojem času odsevala razpoloženje cele generacije, ali vsaj tistega dela, ki si ni pustila vzeti izvornih idealov hipijevskega gibanja.

Če je punk rock in kasneje hardcore ozavestil rockovsko publiko, so se sčasoma izravnale razlike v ideoloških pogledih – danes skoraj ni več najti vrednostnega razlikovanja med različnimi oblikami rockovske godbe. In znotraj že omenjenega progresivnega in psihadeličnega rocka Korai Orom dovolj pazljivo vozijo mimo pasti pretiranega izpostavljanja tehniških in drugih ego-zadostnih kvalit. Dihajo v istem ritmu, kot enovit organizem. Vse do končnega, skoraj tehno-trance užitka.

Janez Golič

Jurij Krpan: Primer Kapelica

petek, 14.3. ob 20. uri, Mestna galerija Nova Gorica

Jurij Krpan je leta 1994 prevzel v svoje roke program Galerije Kapelica (takrat delujoče pod okriljem Študentske organizacije Univerze v Ljubljani) in v osmih letih vzpostavil eno od žarišč sodobne umetniške produkcije in prezentacije v ljubljanskem / slovenskem prostoru. Ne preseneča, da je bil Krpan v tedniku Mladina leta 1997 proglašen za enega od sto Slovencev, ki so s svojim delom zaznamovali prvih pet let samostojne Slovenije. V programu Kapelice so našli svoj prostor projekti s področja novih medijev, umetniški posegi v galerijski prostor, ekstremne telesne prakse in predvsem slednje so jo postavile pod žaromete kulturne scene (in širše) in vzpostavile specifično sceno in publiko.

Primer Kapelica

V sedmih letih obstoja galerije smo skozi strategije in taktike predstavljanja umetniških projektov v galeriji prišli do stanja, ko lahko rečemo, da galerija kot bela kocka ne opravičuje svoje tradicionalne funkcije. Galerija, kjer se predstavljajo projekti, ki v svojem izrazu združujejo najrazličnejše proizvodne oblike, mora biti prej vrhunsko opremljena platforma, kjer se umetniški procesi in učinki šele proizvedejo oziroma proizvajajo.

Pri tem je potrebno osvojiti razliko med delom v nastajanju "work in progress" in delo v teku "work in process", ker delo v nastajanju se vedno meri na neko objektno realnost, ki implicira nek uspel, končen izdelek, delo v teku pa je nikoli dokončano. Tako galerija ni več kraj kjer se umetniško delo ustavi, temveč kraj, kjer se delo nadaljuje. Galerija je tako konstitutivni del umetniškega dela, je prečrtana galerija. (J. Krpan)

Smo, kar je vse

Glavna zmeta homospapiensa je njegovo prepričanje, da je poglavitni vzrok za obstoj vesolja. V stilu Bog je ustvaril svet za človeka. Po logiki ni posledice brez vzroka, bi vesolje torej izginito, če človeka ne bi bilo. To je le nadaljevanje dileme ali se Sonce vrti okoli Zemlje, ker so na njej ljudje, ali morda, grešna misel, je ravno obratno.

Človeštvo pa kar vztraja in tmojavni in prilasča sebi tudi primat živosti. No, morda so žive še živali in rastline, vendar nimajo duše, vse ostalo pa je itak mrtvo? :(

Vprašanje, o katerem se zdaj žgoče razpravlja je, ali je Zemlja, v tej znanstveni debati imenovana Gaia, živo bitje/organizem ali ne? Pravzaprav mi sploh ni jasno, kako lahko kdo podvomi v njeno živost. Človek je tudi del planeta in le dokler zanika svojo vpletenost v sistem, lahko ločuje svojo živost od živosti okoli sebe. Toda danes Gaia žal trpi za onesnaženostjo in ozračje se segreva oz. planet je dobil vročino. Da je Zemlja res bolna, je dokaz tudi povečanje števila njej lastnih levkocitov, obrambnih teles, ki smo mi ljudje. Namesto, da bi jo čuvali, kar je smoter našega razvoja, se grizemo med seboj. Povečanje števila levkocitov v krvi je bolezen, imenovana levkemija. Za akutno levkemijo je značilno, da se bohotajoče celice razvijejo hitro in so videti nezrele. Za kronično pa sta značilna počasnejši razvoj in bohotanje zrelejših celic. To bohotanje, ki je skupen problem nezrelih in že gnilih skupnosti, bi jaz po domače prevedel kar z bahanjem, aroganco obojih.

Res je, da je naš um veličasten, a kaj bi počeli z njim, če ne bi imeli sredstev in prostora za njegovo realizacijo? Zemlja nam je v svoji šaljivi skromnosti ponudila kot skrivnostni ključ za razumevanje pesek (D.Adams). Iz peska delamo steklo, iz stekla leče. Leče so nepogrešljiv sestavni del tako teleskopov kot mikroskopov.

Teleskopi so omogočili pogled v vesolje in nam dali čutiti lastno majhnost. Mikroskopi pa ravno obratno, odprli so nam pogled v vesolje s prostim očesom nevidnih majhnosti in nam ponudili občutek ogromnosti. Potem smo iz peska, ki vsebuje silicij, naredili čip za računalnik in z njim nam je zdaj na voljo ves virtualni svet procesov, vzporednih tistim v realnem svetu. Zemlja je spregovorila - velika večina njene skorje je namreč ravno tako iz silikatov. Širok spekter simulacij nam omogoča bolje razumeti postopek evolucije, s tem naš obstoj in funkcioniranje. Vzpostavili smo tudi internetni splet, kjer smo, kakor se kamen zdribo v pesek, mi obratno, iz peska posameznikov ustvarili enotno skalo informacijskega vezja. Zakaj tako vztrajam pri tej idejni globalizaciji? Zato ker verjamem, da so tudi ljudje, ki pehajo svet v nesrečo novega svetovnega vojaškega spopada, v sebi dobri. Le zgrešena miselna izhodišča imajo in jih vrh tega še dojemajo kot edina pravilna. Njihovi dobri nameni se sesuvajo, ker so grajeni na sebičnih temeljih. Čutijo, da je nekje zlo, vendar ga ne najdejo pri sebi, temveč ga vidijo le pri drugih. Če pa se človek potruži, kar išče, tudi dobi.

Neža Kodrič

Naravno zabavno stanje

Si lahko priključimo iz spomina, kako je ko nam veter razmrši lase, ali pa ko gremo bosi po mladi travi? Kako je, ko zadisi po prihajajoči jeseni, ali pa kako je, če ti pod nogami škripa sveže zapadli sneg? Pa tisti občutek, kadar ti telo pade v resonanco in te vrže v zrak, ko ga oblije zvok plemenitih tonov, ki jim pravimo glasba? Ko se spogledata dva para oči in jim v trenutku postane jasno, da se bosta za vedno spogledovala s tistim posebnim občutkom, ki mu pravimo ljubezen? Ste opazili, kako nalezljiv je smeh?

Znanstvena sekcija Vzgojno izobraževalne skupine **Zlati Kastrioti** je že davno postala pozorna na ta fenomen. Da gre za pravzaprav za stanje, so Kastrioti dognali prav hitro, zataknilo pa se je pri nadaljnjem definiranju.

Posebenost stanja je namreč v njegovi vseprisotnosti, zaradi katere je še težje verjeti, da se ga večina ljudi sploh nikoli ne zave. Vsaj na prvi pogled je videti tako. Ko so Kastriotski naravoslovci in družboslovci staknili glave, so hitro opazili, da ljudje zelo radi segajo po raznih substancah, da bi dosegli posebna stanja.

Kastriotskim znanstvenikom je kmalu postalo jasno, da v bistvu vsi težijo k istemu cilju - biti srečen. No, še vedno pa niso znali potegniti vzporednice s posebnim stanjem, ki se čudežno pojavlja vse naokoli, in teženju ljudi k sreči. Čas in prostor sta v tistem trenutku, tik pred poenotenjem, narekovala drugačen razplet dogodkov oziroma edini možen, kot se je izkristaliziralo kasneje. Izredne razmere, ki so nastale zaradi nekega drugega, ponesrečenega, eksperimenta, so celotno skupino poglajale v depresivna stanja. To je privedlo do tega, da se je skupina odločila za skupinsko zdravljenje tam daleč na Vzhodu, pri sibirskih šamanih in vedskih džojtišijah, onkraj meja civilizacije in tehnologije. Seveda na stotine kilometrov daleč ni bilo ničesar niti približno podobnega električni vtičnici. Bratje iz glasbene sekcije so tako na začetku zelo trpeli, ker so bili svoje inštrumente navajeni vtikati v razna električna ojačevala. Ker pa so prav vsi podedovali iskriv duh po svoji mami Fertiliiji, je bilo tišine hitro konec. Pograbili so, kar je ležalo naokoli in začeli iz raznih predmetov izvajati zvoke. Ker so bile to razne votle veje, bučne ropotulje in kostne frule, je bilo uglaševanje orkestra glede na ton precej nesmiselno. Edina možna pot, da bi orkester zazvenel ubrano, je bila t.i. uglasitev v duhu. Glasba je tako izgubila omejitve kanonov zahodne civilizacije in je prerasla v duhovno komunikacijo. Misli so stekle, preko glasbe so občutki in dognanja prenašala brez šuma in brez izgub, presežek je bil neizbežen. Kar naenkrat, po neki enourni nekompoziciji, je bil izrečen znameniti stavek: »Ti, tole je bilo pa prav naravno zabavno!« Glasbeni sekciji je uspelo tisto, s čimer so si toliko časa razbijali glave Kastriotski znanstveniki. Stanje je končno dobilo ime! Skupina je v trenutku ozdravela, saj je zavest o naravno zabavnem stanju depresijo spremenila v nekaj, česar se še danes spominjajo hihitaje. Svoja dognanja o naravno zabavnem stanju kot najboljšem univerzalnem zdravilu so se odločili posredovati širnemu občestvu. Za medij so izbrali nekaj prav posebnega - zdravilno predstavo **Nejeverni Tomaž, partizanski kabaret za ude in ansambel**.

Če ste zamudili premiero 12.marca v ljubljanskem KUD France Prešeren, napnite oči, da ne spregledate najav za ponovitve. Pridejo tudi na dom!

MREŽA POEZIJE

NATAŠA KARNEL : STO OBRAZOV

NAJBOLJŠI NAČIN, DA IZPOLNIŠ SVOJE SANJE JE, DA SE ZAČNEŠ BUDITI.

Če že ležiš na trebuhu, leži vsaj na tujem.

KNJIGA ŽIVLJENJA

Življenje naše je kot knjiga,
za listom list, za dnevom dan;
nihče ne ve, kdaj bo roman
življenja našega prebran,
kdaj bo prebrana zadnja stran.

ČESTITKA

Naj sonce obsije zdaj tvoje obzorje,
naj veter odžene vse tvoje skrbi,
ljubezen naj bo neskončno ti morje,
naj luna nad tvojo radostjo bdi.

Ta čestitka naj ti velja
ni veliko, je pa iz srca.

SEN

Sinje nebo – tvoje jasno oko,
lunin sijaj – tvoj nežni smehljaj,
zvezdni trepet – tvoj bežni šepet,
oči odprem – bil je le sen.

RAJ JE REKLAMNI ODDELEK PEKLA.

KDOR NE ODIDE, TA SE NIKOLI NE VRNE.

VSI BI SE VRNILI K NARAVI, A NIHČE PEŠ.

IZGUBILI SMO VOJNO, UPAJMO, DA JE NIKOLI VEČ NE NAJDEMO.

NOCOJ

ŽIVLJENJE JE DEDNA BOLEZEN.

VRTANJE PO NOSU JE ZA MNOGE EDINI NAČIN,
DA SE POGLOBIJO VASE.

KDOR HOČE MISLITI DRUGAČE,
MORA NAJPREJ ZAČETI MISLITI.

BOLJE TENIS NA POSTERJU
KOT PENIS V TOASTERJU.

LJUBI SVOJEGA BLIŽNJEGA
DOKLER JE ŠE TOPEL.

Nocoj so zvezde padale z neba
in noč gorela je v plamenih,
stalila v luč se je tema
in noč zibala na kolenih.

Vzplamtel je v srcu plamen goreč,
pesem ptice so zapele,
vzbrstel je v srcu cvet dehteč,
ki ponujal mi je rože bele.

Prišla je jesen in ogenj je ugasnil,
zapihal vetrič je leden
in sen je z jutrom spet ugasnil.

Informacije o knjižici lahko dobite na naslovu in telefonski zavoda Masovna. Vabljeni tudi na literarni večer; kdaj se bo zgodil, bo objavljeno v eni izmed naslednjih števil Masinfa.

Vsi pesniki in pesnice, POGUM! Pošljite nam vaše izdelke, podpisane s psevdonimi, če ste bolj sramežljive sorte oz. kakor hočete, objavljali jih bomo na strani Mreža poezije, v vašem najljubšem glasilu Masinfo, ki ga lahko dobite na različnih lokacijah po Gorici (npr. v Goriški knjižnici) seveda pa tudi širom po Sloveniji in na internetu glej <http://www.masovna.org/masinfo>.

Ko se bo nabralo dovolj gradiva bomo lahko izdali skupinsko zbirko, organizirali Dan branja poezije, kamor bodo povabljeni vsi sodelujoči na tej strani. Zato naj kdor se zanima za sodelovanje, pusti tudi svoj kontakt (ali e-mail, telefonsko številko, naslov...) Naslovi, kamor lahko pošiljate prispevke so na prvi strani Masinfa.

Mrežo poezije ureja in oblikuje Neža Kodrič

Charlie McMahon

Didgeridoo virtuoz. Mostovna, 21.marec.

Charlie McMahon bo v Sloveniji predstavil svoje več kot 40-letne izkušnje z igranjem na didgeridoo, starodavni instrument avstralskih aboridžinov iz Arnhemove zemlje.

Koncerti in delavnice (prijave: <http://www.yidaki.info>)

19.3.2003, Ljubljana - KUD France Prešeren, 16-19h delavnica, 21h koncert
 21.3.2003, Nova Gorica - Mostovna, 16-19h delavnica, 21h koncert
 22.3.2003, Celje - mladinski center Celje, 16-19h delavnica, 21h koncert
 23.3.2003, Ljubljana - KUD France Prešeren, 14-17h delavnica

Na delavnici si bo možno izposoditi instrumente. Trajanje delavnice je tri ure. Število udeležencev je omejeno na dvajset. Cena delavnice je 5.500 sit v predplačilu ali 6.500 sit na dan delavnice.

Okvirni program delavnice (prijave: <http://www.yidaki.info>)

- usmeritev posameznika na njemu primeren inštrument
- učenje ritmičnih vaj namenjenih izboljšanju ritmičnega dihanja in prilagajanje vaj fiziologiji posameznika
- učenje osnovnih ritmičnih dihanj - emu, ride, stampede, south road, wobble ...
- igranje hitrega ritma z manj številčnimi vdih
- igranja razpoložljivih zvokov ob spremljajočih opornih ambientalnih ritmih

Z didgeridoojem se je Charlie prvič srečal že pri petih letih. Pri šestnajstih je igral le za zabavo s prijatelji na kitarah in bobnih. Vpisal se je na sydneyško univerzo in tam spoznal ljudi, s katerimi je začel igrati ezoterično in rock glasbo. Leto dni po končani diplomu ga je premamil klic divjine in za tri leta je zapustil civilizirani svet. Po tej izkušnji se je zaposlil kot vladni poročevalec in svetovalec v aboridžinski skupnosti odročnega puščavskega ljudstva Pintubi. V tem šestletnem poslanstvu je aboridžinom pomagal pri pridobivanju pitne vode s pomočjo velikih vetrnih črpalk. Kmalu so ga ti preprosti ljudje, po naravi nomadi, privzeli za svojega. Dali so mu družinsko ime Tjapangardi, starejši člani klana pa so mu razkrivali njihov način življenja in ga vodili na dolga potovanja v puščavo. Tudi med takim težaškim delom se ni prenehal ukvarjati z glasbo. V vmesnih poletnih obdobjih, ko vremenski pogoji ne dopuščajo dela, sta s prijateljem klaviristom **Petrom Carolanom** leta 1981 ustanovila skupino **Gondwanaland**. Glasba, ki sta jo ustvarjala, je temeljila predvsem na zvoku didgeridooja. 1983 leta je izšel njun prvi LP z naslovom **Tera Incognita**. To je bil prvi zvočni zapis didgeridooja, igranega na sodoben način, neodvisen od tradicije aboridžinov. Leto za tem se je Charlie kot gostujoči član avstralske rock skupine **Midnight Oil** podal na njeno svetovno trnjo.

Z Gondwanaland je posnel še tri LP-je, **Let the Dog out** leta 1986, **Gondwanaland** leta 1988, dve leti kasneje pa še zadnjega z naslovom **Wildlife**. Duo je postajal vedno bolj aktiven in z novim članom, bobnarjem **Eddyjem Duqueminom** je glasba, ki so jo izvajali kot trio, postala bolj ritmično definirana.

Kot skupina so preigrali svojo zvrst glasbe v najrazličnejših okoljih, vendar le po Avstraliji. Od ministrstva za kulturo niso nikoli dobili podpore za obisk Evrope zgolj iz razloga, ker po

rodu niso bili aboridžini. Kot glasbena zasedba, ki so pri svojem ustvarjanju uporablja didgeridoo, instrument tesno povezan z aboridžinsko tradicijo, so homofobične izpade doživljali tudi drugod. V Brisbanu in Queenslandu naprimer, niso dobivali dovoljenj za nastope samo iz razloga, ker je na koncert prišlo precejšnje število aboridžinov, ki pa v javnem življenju niso bili zaželeni. Le v aboridžinskih skupnostih so bili vedno sprejeti z odprtimi rokami. Tudi vlada Charlja ni priznavala kot pristnega didgeridoo izvajalca, zato so Gondwanaland ostali v zavetju rdeče celine. Leta 1992 so izdali peti, zadnji album z naslovom **Wide Skies**. Tokrat v obliki zgoščenke, za tem pa se je skupina razšla.

Charlie je začel iskati nove načine komponiranja zvoka didgeridooja v moderno glasbo in se preizkusil tudi kot producent. Pod novim, vendar zelo podobnim imenom – **Gondwana** je leta 1994 izdal album **Travelling**. K nekaterim skladbam prispeva svoj del tudi pevec iz Arnhemove zemlje, **Bobby Bunuggurr**. Glasbeni vrhunec je dosežen v skladbi **Swarm**, ki je napisana za simfonični orkester in jo je Charlie leta 1999 izvajal s Sydneyjskim mladinskim simfoničnim orkestrom na državni praznik Avstralije. Naslednji, sedmi po vrsti izide album **Tjilatjila** (1996). Tokrat pod njegovim imenom in novo melodično multitončno tehniko igranja na didgeridoo. Osmi projekt **Xenophon**, izdan leta 1999, končno pripelje Gondwano na turnejo tudi na evropska tla. V tem obdobju so bili vabljeni na mestne odre po Avstraliji, prav tako kot v različne aboridžinske skupnosti. S svojo glasbo so zavestno premoščali rasni razcep Avstralije.

V svoji glasbeno polni karieri so stali na odru z glasbeniki kot so **Dr. John**, **Femi Kuti**, **Garbage** ter **John Cale** in sodelovali še številnimi različnimi imeni iz glasbene in filmske industrije po svetu. Z **Wimom Wendersom** pri filmu **Until the end of the World**, s **Shio Tanimuro**, japonskim romanopiscem, z glasbenimi skupinami **Midnight Oil**, **Janes Addiction**, **Snakefinger**, **Hisashi Shirahama**, **Ed Kuepper**, **Ted Egan**, **John Williamson**, **Sunrise Band & Def FX**, **Taj Mahal**, **Jerry Garcia**, **Snake Finger**, **Jonathan Ritchman** in drugimi.

Lice II

Damjan Kocjančič

Od aprila je na ogled - dopolnjena z osmimi novimi porteti dimenzije 1x1 m - razstava fotografij »Lice« Damjana Kocjančiča. Portreti so stalno razstavljeni na obzidju severnega dela bivše kasarne na Metelkovi. Z

zidov sijejo obrazi »Metelkovcev«, ki so v preteklem desetletju in še vedno soustvarjajo zgodovino kulturno umetniškega centra »Metelkova mesto«. Ob seriji novih portretov je izšel katalog »Lice II« z uvodno besedo dr. Marine Gržinič, kjer Marina še posebej izpostavi, da Kocjančičevi portret niso samo neka ritualizacija življenja in življenjskega »kreda« portretirancev, temveč odpirajo izredno pomembno politično branje portretne fotografije. In Miha, Tina, Andrej, Goran, Marko, Tomaž, Matija in Katerina so nedvomno osebe, ki Metelkovo živijo, ustvarjajo, dihajo, ali kot ugotavlja Marina, to so javne osebnosti – pisci, aktivisti, organizatorji kulturnih programov, glasbeniki...-, ki so v portretu razgaljeni v svoji najbolj intimni in ranljivi podobi, saj se obrazi odpirajo pogledu kot zemljevidi.

Portreti Metelkovcev torej, veliko več kot avtorski dokument današnjega časa, tokrat zooženi skozi oko Damjana Kocjančiča. Čisto. Črno. Belo. S stilom. Lice II. Producent postavitve serije fotografij »Lice II« avtorja Damjana Kocjančiča je Strip Core/Forum Ljubljana.

Pripravila: Varja Velikonja

Bone Man

Album Bone Man je izšel kot zadnji Charlijev projekt leta 2002 v samozaložbi Log Music. Na naslovnici je tri milijone star stromatolit – skala v obliki lobanje. Predstavlja naj bi Avstralijo, starodavno, surovo in divjo celino. Tudi didgeridoo je povezan s kostmi, saj zvok in vibracija, ki jo proizvaja, potujeta po instrumentu preko ustnic do lobanje – je zvok, katerega slišiš in čutiš. Kaj je bil Chalijev moto, ko je snemal didgeridoo za album Bone Man: »Naj vibrirajoči zvok resonira v tvoji glavi!«. S poslušanjem albuma lahko okusimo kanček tega občutka, ki ga ima Charlie med igranjem v svoji glavi. Ko s pomočjo lastne inovacije, ki jo imenuje »face bass« (siezmični sistem, ki med igranjem, iz njegove ustne votline snema zvok) še enkrat potrjuje inovativnost pri zapisovanju novih zvokov. Glasba ki jo je ustvaril tokrat je neizpodbitno plesna. S 140 udarci na minuto ustvarja prave hardcore didgeridoo riffe, posnete v štirih ali celo petih nivojih hkrati. V skladbah igra zvok didgeridooja in vokalov tako veliko vlogo, da so bile potrebe po klaviaturskih in kitarskih vložkih skoraj zanemarljive. Na CDju je osem skladb, katere sta napisala v glavnem Charlie McMahon in Tony Wandeller, ki je pokrnil področje programiranja in obdelave zvoka. Na plošči sodelujejo tudi aboridžinski vokalist Bobby Bunuggurr (s Charlijem je sodeloval tudi na prejšnjih albumih) in programer Ed Dunquemin iz Warner Chappell Music.

Ženska.Si

Zbornik literature in fotografij slovenskih avtoric mlajše generacije

Sirota Jerica št.6

Frontier 021,2002

Izdala: Kud Zid na meji, Ceršak & Subkulturni azil, Maribor 2002

Sirota Jerica

Zbornik subkulturne literarne in vizualne ustvarjalnosti

Frontier 016, 2001

V recenzije nove knjige iz zbirke Frontier bi rada izpostavila dva vidika, na eni strani knjižno zbirko Frontier in na drugi strani art zine Sirota Jerica. Oboje pa je neločljivo povezano z imenom Petre Kolmančič. Uredniška politika zbirke Frontier namenja namreč posebno pozornost inovativnim pristopom na področju humanistike in interdisciplinarnemu združevanju različnih humanističnih disciplin, na področju leposlovja pa vzpodbuja zlasti neafirmirane slovenske avtorje in avtorice mlajše generacije. Zato je v njenem primeru družbenega delovanja pomemben predvsem vztrajnostni moment: akcija, ki ima v sebi dovolj volje in energije, da preči čas, in dovolj vibre in življenja v sebi, da preživi bibavico hitrih socialnih in družbenih bremen, ki smo jim priča. In tega idejnemu vodji Dušanu Hedlu prav gotovo ne primanjkuje, kajti samo na ta način je tudi možno kulturno akcijo prevesti v določene politične spremembe.

Po drugi strani fanzin Sirota Jerica ves čas svojega obstoja zapolnjuje belo liso na področju »arhiviranja« subkulturne ustvarjalne dejavnosti, enako kot tudi večina knjižnih izdaj(doslej 21) v zbirki Frontier, katere urednica je od leta 1998 Petra Kolmančič.

V Siroti Jerici so našli svoj prostor predvsem mladi neafirmirani avtorji, večinoma tesno povezani s subkulturno sceno pri nas, pa tudi od drugod, ki se zaradi svojih prepričanj, ki ne sovpadajo z uveljavljenimi kulturnimi normami in vrednotami, nekako niso (z)našli v etabliranih kulturnih revijah.

Če so prve številke zapolnili predvsem Petrine znanke in znanci, je potem gradivo kar prihajalo: pesmi, kratke zgodbe, besedila bendov, stripi, risbe, kolaži. Prva, druga in tretja številka so izšle v tiskani obliki kot art fanzin, četrta v elektronski obliki kot e-zin (mario.uni-mb.si/mkc/alternet/jerica), peta kot knjižna izdaja Sirota Jerica: prva petletka, zbornik subkulturne literarne in vizualne ustvarjalnosti, šesta pa kot zbornik ženske erotične literature in fotografij Ženska.si.

Varja Velikonja

Michael Katon

Blues rock. Mostovna, 4.april

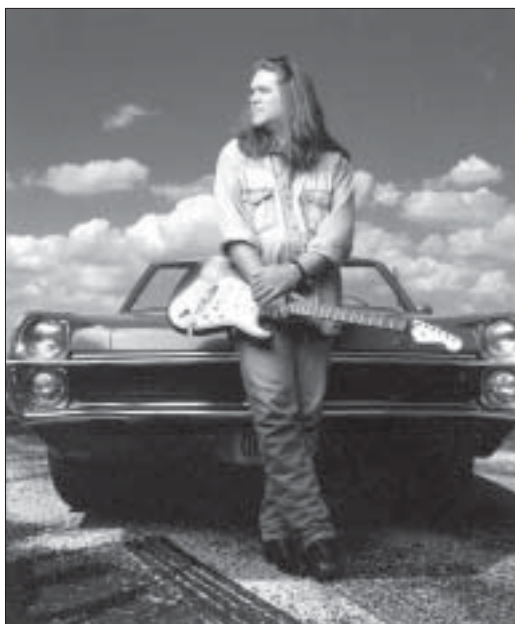
Če se človek rodi v Ypsilantiju, se razgleda po amerškem Michiganu in nato preseli v Hell, je že jasno, da mu sojenice niso privoščile sreče in uspeha. In če za povrh začne igrati še blues in rock, je povsem samoumevno, da mu v življenju ne bo mehko postlano. Michaela Katona očitno družinska glasbena tradicija ni izučila, da se z muziko ni pametno ukvarjati. Kitaro igra že od otroštva, od petnajstega leta naprej je sam ali z številnimi blues in jazz skupinami preizkušal klube in lokale v Detroitu in okolici. Prvi album, "Boogie All Over The Head", je v samozaložbi "Wild Ass" izdal šele po dvajsetih letih igranja. Ko je na naslednjem, "Proud To Be Loud", klasični blues učvrstil z rhythm&blues ter boogie ritmom, so nanj postali pozorni tudi privrženci trše rockovske godbe.

Katonova glasba je namreč glasna in udarna, a zgrajena na klasični, stilno izčiščeni kitarski podlagi. Koncerti ob spremljavi preizkušenih borcev so se neredko sprevrgli v štiri ali pet ur trajajoče rockerske seanse.

Priznanju kritikov in rastoči priljubljenosti je sledila pogodba z dansko bluesovsko založbo Provogue, obvezne težave z alkoholom in še več dobrih, vedno bolj udarnih plošč, kot zadnja lani izdana "Bad Machine". Besedila so postajala bolj zrela in družbeno kritična. Glasba pa je nastajala enako, še vedno so iz kletnega studia prihajale pesmi, nastale iz potrebe po igranju in izpovedi, ne po iskanju uspeha in slave.

Po osmih albumih, tridesetih letih igranja in izjemnih glasbenih in osebnih izkušnjah se tako Michaela Katona sreča in uspeh še vedno ogibata. Še dobro, lahko rečemo, saj ga drugače na Mostovni verjetno nikoli ne bi videli. Srečanje z njim bo srečanje z izvorno tradicijo ameriškega blues rocka, podano na ognjevit in udaren način, prekajen med bikerji, gozdarji in jeklarskimi delavci. Življenje je težko, a zaradi tega ne bomo stokali. Rock on!

www.katon.com

The Gloria Record

Emo. Mostovna, 6.april

Skupina The Gloria Record je nastala leta 1997 iz zapuščine skupine Mineral, ki še danes velja za eno najboljših in najbolj popularnih emo skupin. Ključna moža razpadlih Mineral, kitarist/vocalist Chris Simpson in basist Jeremy Gomez, ustanovita skupino The Gloria Record, ki pa v prvih letih delovanja zaradi stalnega menjavanja članov uspe izdati samo EP za Crank! Records. Konec leta 1999 se postava končno ustali in EP "A Lull In Traffic" je že pokazatelj dobre kreativne kemije znotraj skupine. Leta 2002 izdani album "Start Here" pa že tudi dokazuje, da je skupina dozorela in uspela izoblikovati svoj lasten zvok, kar potrjujejo tudi reakcije poslušalstva, ki uvrščajo omenjeni album med najboljše alterpop izdelke lanskega leta. Čeprav The Gloria Record izvirajo iz emo/hc scene, je danes njihov zvok precej oddaljen od klasičnih emo/hc skupin, saj se bistveno bolj spogleduje z eksperimentalnim popom Radiohead, spevnostjo U2 in atmosferičnostjo Mogwai. Popolna harmoničnost vseh inštrumentov in zvokov nudi vpogled v enega najlepših zvočnih mozaikov, kateremu se vedno znova dodajajo nove harmonije, kot da le-tega ni moč nikoli dokočati. Počasnost in zasanjanost glasbe nosijo v svojem objemu klaviaturske melodije, ki ji dodajajo še tisto prepotrebno mističnost, da The Gloria Record resnično še najbolj spominjajo na sanje. Ali pa kot to lepo opisuje spodnji citat:

"....from track to track, Start Here flows like the weeks of the year. Occasionally the songs are melancholic and gloomy like winter, other times full of hope and grace like summer, but behind them all are power, strength, beauty, and the knowledge that this might be the closest anyone can get to heaven while still in the flesh...." (All Music Guide)

Radikal Dub Kolektiv

Dub+. Mostovna, 12.april

Radikal Dub Kolektiv je mlada dub skupina iz Zagreba, ki navedeni (ne)definirani stil kombinira z vplivi punk-rock, klasične rootsreggae in ska glasbe, ter ga včasih postavlja v tranceoidni ambijent.

Skupina je ustanovljena v maju 2002, njeno jedro pa je tedaj sestavljalo pet članov, od katerih je večina že več let igrala po raznih skupinah. S časom so se skupini pridružili novi člani in razširili zasedbo: Buddy – kitara, Vrx – bas, Sheki – sampler, efekti, groovebox, Jebiga – bobni, Dr. Vax – Synth x2, melodija, vokal, Korx – sax, Bole – sax, Petra – vokal. V svojem kratkem obstoju se skupina lahko pohvali tako s kreativno kot tudi koncertno hiperaktivnostjo. Tekom leta 2003 naj bi bilo dokončano tudi snemanje in izid prvega albuma z avtorskim materialom. Na zelo uspešnih koncertih se skupina brez problemov pojavlja kot nosilec samostojnih večerov, ki jih po potrebi dopolnjujejo z DJ nastopi.

Poleg samega glasbenega ustvarjanja so člani RDK tudi organizatorji mnogih klubskih dogodkov kot so npr: »Punk-Reggae Fiesta!« (gostovanje bendov in DJ-jev; kombiniranje ska, punkrock, rootsreggae, dub, rocksteady...), »Dub Cafe« (session bendi + DJ-ji; dominacija dub + rootsreggae, breakbeat, jungle...), »Tribalizer« (DJs + live acts, hard psychedelic trance), »Feminizer« (DJs + live acts, hard psychedelic trance nastopi; nastopi izključno ženskih DJ-jev)

Sensual Love, Bug

Zapleten opis sledi. Mostovna, 20.april

Sensual Love (Linz, Avstrija)

Sensual Love je rock'n'roll skupina, ki zveni kot Sensual Love. Po drugi strani pa je Sensual Love banda inteligentnih kleptomanih, ki so vedno uživali v kraji idej od dobrih starih avstrijskih bendov iz začetka 90-tih, revolucionarnih girl-punk skupin iz sredine 90-tih, ter nedolžnih noiserock skupin v stilu The Cows, Dazzling Killmen ali Unsane. Več kot enkrat se je tudi že primerilo, da so Sensual Love primerjali z nenavadno godbo Sonic Youth, kar pa je bolj posledica dejstva, da igra bas kitara punca, ki si prav tako barva svoje lase v plavo. Sensual Love verjame v sveto trojico - upor, D.I.Y. (naredi sam filozofija) in »gaffa-tape« (srebrni trak) – kljub temu pa so si že delili oder z glavnimi igralci mainstreamovske rock glasbe: Quetzal, Pavez, Appleseed Cast, Valina, Nikad, Bluetip, The Trans Megetti, The Oxes, Sabot. Sicer pa so Sensual Love včasih igrali tudi s »cool« underground skupinami, kot sta recimo Masters Of Reality in Chumbawamba. Poleg tega impresivnega in pretiranega naštevanja imen anonimni očividci poročajo, da so Sensual Love nosili sexy mini krila, roza čipkaste oblačila, ter celo cenene športne komplete – in na odru v živo mučili plišaste medvedke. Strahotno bežanje vs. Brezupna histerija. Psevdo-sočutje vs. Resna zmedenost. Zverinskost prenizke stopnje testosterona, poosebljena v treh vokalih. S preveč viskija proti materializmu? Do uresničitve popolnosti trženja in propagandnega koncepta, ter s tem dominacije nad svetom, bodo Sensual Love nadaljevali z izkoriščanjem dveh čaščenih kitar, močno distorziranega basa in norih bobnov, v zadovoljstvo svojih bolnih poslušalcev vsepovsod po svetu. Sensual love je rock'n'roll skupina in je močno motivirana. Oh, moj bog, in uporablja zgodovino, ki se ponavlja.....

Obožujete sex? Strast? Trenutek, ko pozabite na vse okoli sebe? Obožujete Sonic Youth? Analeno? Noise-rock? Emo-core?

1. Balkanski anarhistični knjižni sejem

Mednarodno anarhistično srečanje

27. - 30. marec 2003, Ljubljana, Slovenija

info: www.ruleless.com

Načrtovani okvirni program:

27.3. Zvečer / AC Molotov:

Prvo srečanje udeležencev sejma s plenarnim zasedanjem in sestankom, na katerem bomo dokončno oblikovali program in delovni načrt sejma ter predlagali teme, o katerih bi želeli razpravljati na sestankih.

28.3.

12h – 17h / Kongresni trg: Otvoritev in začetek sejma s prodajo in distribucijo materiala

19h / teater Gromka - Metelkova: Večerni program: predavanja, predstavitev skupin, organizacij, iniciativ in akcij, glasba, video in dia projekcije, druženje in zabava.

29.3.

15h – 19h / Menza pri koritu - Metelkova: Sejem in distribucija anarhističnega materiala

19h / Menza pri koritu - Metelkova: Okrogla miza na temo »prihodnost anarhizma na Balkanu«

23h / Menza pri koritu - Metelkova: Koncert + DJ

30. 3., Ob 12h / teater Gromka - Metelkova:

Sklepni del srečanja s sestankom o prihodnjih načrtih, predstavitev načrtovanih projektov, pobudi o organizaciji naslednjega sejma ipd.

Vse organizirane skupine in posamezniki, ki se nameravajo udeležiti sejma, naj kontaktirajo organizatorje in se vključijo v pripravo in organizacijo sejma.

Sensual Love....

sensuallove.kapu.or.at

Bug (Innsbruck, Avstrija)

Skupina Bug je nastala leta 1998, trenutno pa jo sestavljajo štirje posamezniki z različnimi glasbenimi koreninami. Bug personificira nesposobnost podrejanja tržnim smernicam v glasbi, zato je njihov stil tudi težko opisati. Pogosto se jih primerja s skupinami Today Is The Day, Zeni Geva, Unsane in Melvins, kar je zagotovilo za dobrošno mero temačnosti, kaotičnosti, metalske udarnosti, vse skupaj začinjeno s samoironijo. Bug februarja 2003 izdajo svoj četrti album »klotho«, na katerem želijo v svoji glasbi zmanjšati metalske elemente in razširiti območje noiserskih prvin. Skupina je koncertno aktivna predvsem v Avstriji, Švici, Sloveniji in Nemčiji, kjer je že igrala z bendi kot so Zeni Geva, Kurt, Sensual Love, Against Me, Fuckhead, Zen Guerilla, Quetzal, itd... Mračnjaški metal-hardcore-noise. Today is the Day vs. Zeni Geva....

www.workstation.or.at/bug

Kam naj se dam?

Mostovna v naslednjih tednih

14.03. (petek) **D-Fact** (Izola, nu metal, crossover), "anti" Nato attack night: predavanje **Nikolaia Jeffsa** in kratki film **9/11 Jamming (First Meeting)**. DJ Matino.

info: www.d-fact.net

15.03.03 (sobota) **Trance Move Party**

Zvok ustvarjalnega začetka: Dj. 1 in Dj. A, kitarska spremljava mTc, dekoracija prostora, razstava fotografij Mateja Beltrama in stojnica z drobnarijami

od 12:00 do 03:00 (vstopnina: 1.000 Sit)

20.03. (četrtek) **Reggae & Rasta Vibrations** DJ party night

21.03. (petek) **Charlie Mc Mahon** (Avstralija, didgeridoo) + DJ

Aljo, v popoldanskih urah **delavnica**

igranja didgeridooja

info: www.charliemcmahon.com,

prijave na delavnico: www.yidaki.info/charlie.htm

22.03. (sobota) Punk HC večer: igrajo

Fakofbolan, Golliwog in Harry

27.03. (četrtek) **Rock&Garaža** night:

DJ Šnita

28.03. (petek) **Drum'n'bass** night: DJ

Markoman, DJ Damir

29.03. (sobota) **Noctiferia + Expulsion**

in **Somrak**, DJ Valuk (evil metal night zone)

www.noctiferia.com, <http://listen.to/somrak>

04.04. (petek) **Michael Katon** (ZDA,

legendarni blues-metal-rocker s

skupino na evropski turneji), info:

www.katon.com. Nujno!

Noctiferia

D-fact

05.04. (sobota) **Fresh Hip Hop Mini Tour**: King & AP, Valterap,

Sami norci, 5.element, Eye Cee Ou, Kocka + DJ-ji

07.04. (ponedeljek) **The Gloria Record** (ZDA, emo-indie-rock)

11.04. (petek) **Harlem Underground** (Deskle, elektronika)

12.04. (sobota) **Radikal Dub Kolektive** (Hrvaška, punk-reggae-dub)

19.04. (sobota) **Pick-up SKA večer**: **Caddies, Five Point Red Star** + Predskupina

20.04. (nedelja) **Sensual Love** (Avstrija,

hardcore-noise-rock), **Bug** (Avstrija, noise-rock)

25.04. (petek) **Jessica Lurie Trio** (ZDA,

Italija, avant jazz, swing, improvizacija)

info: www.jessicalurie.com

26.04. (sobota) **Kaoz, Godscard, Root a**

Balluta

28. in 29.04. **Mesto Mladih** na

Mostovni! Elvis Jackson, Hanson Bro-

thers, itd., itd.

09.05. (petek) **Squall** (Češka/Kanada,

V.Britanija, Irska) post noise-rock

Jessica Lurie

Masovna

p.p.1

5000 Nova Gorica

POŠTNINA PLAČANA PRI
POŠTI 5101 NOVA GORICA

TISKOVINA